

λοιπόν

λοιπόν, σύνδ. [αρχ. λοιπόν, ουδ. του επιθ. λοιπός. Η σημασία μτγν.], ως επιφωνηματικό μόριο, δηλώνει. **1.** προτροπή: «λοιπόν, θα μας πεις τι αποφάσεις; || πες λοιπόν το ναι, να τελειώνουμε!». **β.** το ενδιαφέρον του ατόμου στο οποίο διηγούμαστε ένα περιστατικό, που το δηλώνει πιο έντονα, όταν επαναλαμβάνεται: «λοιπόν, τι έγινε μετά; || μόλις ξεντύθηκαν και ξάπλωσαν στο κρεβάτι, μπήκε στο σπίτι ο άντρας της λεγάμενης. -Λοιπόν λοιπόν;». **γ.** αγανάκτηση ή δυσαρέσκεια: «θα σταματήσεις λοιπόν αυτή την γκρίνια;». **δ.** λαχτάρα: «πότε θα 'ρθει λοιπόν να με δει;». **ε.** απογοήτευση: «ώστε λοιπόν δε θα με βοηθήσεις!». **στ.** για το κλείσιμο μιας συζήτησης ή εξιστόρησης: «αυτά λοιπόν εν ολίγοις για την υπόθεση που ενδιαφέρεσαι». **2.** ως άκλ. ουσ. **το λοιπόν**, επαναλαμβάνεται συχνά πυκνά σε μια διήγηση.

- *άρα λοιπόν...*, εισάγει συμπέρασμα, με τη σημασία επομένως, συνεπώς: «όταν χάθηκαν τα λεφτά απ' το ταμείο, μέσα στο μαγαζί ήταν μόνο ο τάδε. -Αρα λοιπόν, είναι ο κλέφτης».

- *αυτά λοιπόν*, βλ. λ. [αυτός](#).

- *και λοιπόν*; λέγεται για κάτι, που μας είναι τελείως αδιάφορο, που δεν έχει καμιά σημασία για μας: «ο τάδε αγόρασε καινούριο αυτοκίνητο. -Και λοιπόν; || ο τάδε χώρισε με τη γυναίκα του. -Και λοιπόν;».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας